

רחל מרחלת על כל העולם

חריש עמוק

אילן חורש השקט והסימפטי, שהיה ידוע יותר בכינויו "אילן היפה", ניגלה לי לפתע כאדם רציני ובעל אישיות חזק מאוד.

קשה להכיר אדם כזה, כיוון שקשה מאד להביט בעיניו, המנטרלות כל מי שנתקל בהן. אפילו אני הופתעתי לגלות כמה כוח זורם מעיניו אלה. האיש הזה מסוגל לשבור דברים יותר גדולים מלבבות, במבט אחד.

אילן נפצע קשה במלחמת יום-הכיפורים, ועקב זה הסתובב בבתי-חולים יותר משנה וחצי. לכן, בסיומה של התקופה הקשה, עשה חשבון-נפש רציני. שנה וחצי היא תקופה ארוכה מאד, לכל הדעות, וכך התארגן לו הבחור ככל יכולתו דאז, ארז עצמו ונסע לארצות-הברית, שם למד את תורת הדעת ומישחקי החיים, ותוך כדי לימוד אינטנסיבי הספיק גם לעשות כמה דולרים ממכירת ג'ינסים על-ידי סוכנים סטודנטים צעירים.

אולי לא תאמינו, אבל הוא הקים לעצמו אימפריה קטנה של מכירות. אבל מובן ששום דבר לא יכול להחזיק אחד כמוהו רחוק מהמולדת לזמן רב, והוא חזר ארצה עם בנורבכורו, יו"ר, מנישואיו הראשונים ואילו כאן בארץ, הצטרף למישפחת הגבריים הזו בנו הצעיר גיא, מנישואיו הרשניים. וכך גרו להם גיא, אילן ויולי

אלה ברקת ויורם ביכונסקי התבודדות בכרמים

סיומה

של פרשה

זוכרים את פרשיית-האהבה הסוערת שפרחה בין אלה ברקת, העיתונאית והסופרת, לבין יורם ביכונסקי, הצעיר? זוכרים איך הצהירה אלה שביכונסקי הוא-הוא התשובה לתפילותיה?

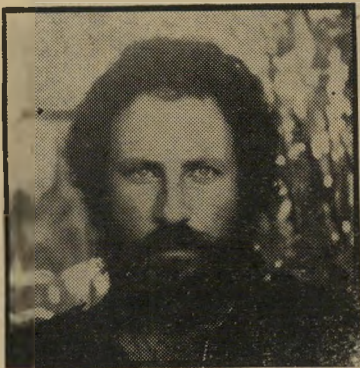
נו, התשובה לא נשארה בעינה להרבה זמן, כי בין השניים עבר תחול שחור בגודל פיל, וזהו כנראה סיומו של סיפור.

אלה ויורם, שעשו היסטוריה בהבטחות לעתיד, נשארו קרחים כל אחד לחוד. יורם ממשיך לגור ולפעול בתליאביב כתמיד, אבל המשבר הרציני עובר לדעתו, דווקא על אלה.

היא לקחה את עצמה, את רהיטיה ואת מכונית-הכתיבה שלה, ונעלמה. שכרה לה בית קטן ובודד בסביבות זיכרון-יעקב, ושם היא יושבת וכותבת שמונה שעות מדי יום, יוצאת לטיולים ארוכים בדד בטבע וככה, רבותי, היא חיה עם עצמה.

לתליאביב היא מגיעה רק פעם בחודש בערך, ונראה גם מזה היא לא נהנית במיוחד. היא פשוט החליטה שהתבודדות היא שתחזיר לה את שפיות-דעתה.

ומי שרוצה לראות את אלה השחרחרת, ייצא נא לחפשה בין כרמי וזכרון, שם היא מחפשת את עצמה.

אילן חורש שני בנים

יחדיו בדירת-רווקים עליוזה ברמת-אביב, והראו לחיים מה עושים איתם בדיוק. החלה פרשת התארגנות חדשה וטיפוח יחד סים בין שני אחים ואבא בזה, על הכיפאק. אבל מוקד הסיפור הוא, בעצם, סיפור-האהבה המתנהל חזק כבר יותר משנתיים בין חורש לבין הדוגמנית היפה רחל ברבי, שכזכור התגרשה מאיציק ברי, ומייד נסעה אל בחיר-ליבה החדש, ששה באותה תקופה במרחקים. ומי שחשב שהסיפור ביניהם הוא סיפור של הרפתקה הולפת, טעה טעות מרה.

השניים צמודים זה לזה עשרים וארבע שעות ביממה, ואוהבים ממש כמו בהתחלה.

אבל זה עוד לא הכל. הרבה חידושים עוברים על אילן בארץ כיום. הוא פתח לעצמו חברה קטנה לשיווק והפצה לסר פרמרקטים, ותוך כך גם עושה, כמובן, משהו בשביל התגשמה, בקרוב תהיה ההזדמנות לאותו מעל מסך הקולנוע, כש"יוקרן הסרט ג'נטים, שאילן מגלם בו תפקיד תנ"כי נכבד.

ואני מוכנה להתנבא שהוא מכין הפתעות נוספות.

עצם לחבר

הילד אברמוב ורימון בן-יקיר נוסחת ההצלחה

עובדה קיימת היא, ואפילו באחרונה, כש"רימון מצא לעצמו פרה לתפארת בדמותה של מויכל רון, זה קרה. השניים בילו יומיים ימים, וסוף-סוף צילצלו הפעמונים באוזניו של רימון.

עד, כמובן, לאותו ערב שבו בא אברמוב לבקר אצלו במסעדתו ומאז, כמובן, נערכו במקום חילופי-גברי. מיכל עברה לאברמוב, ורימון שוב נשאר בדד.

מסתובב לו בחור צעיר שחרחר וחתך בתליאביב, ועושה דפיקות-לב לצעירות רבות. זהו הילד אברמוב, עיתונאי לשעבר שלא עושה חשבון בחיים. אבל מה הוא יודע לעשות אותם שיגעון.

בקיצור, לבחור הזה יש חבר שגם הוא נחמד אמיתי וגם בעל רכוש, וזהו המיסע"ד דן רימון בן-יקיר. השניים חברים מזה שנים רבות, ואיך — אני עדיין לא מבין. נה, כי כל בחורה שיוצא איתה רימון, עושה לו מייד ברז ועוברת לזרועותיו של אברמוב.

נו, באמת, פעם או פעמיים אפשר לס"בול, אבל שנים? איך אפשר לשמור על חברות מבלי להתמרמר? מכל מקום, אבל

אוה והמחזרים

ושוב אני מזכירה נשכחות. הנשכחת הרגנית שלי היא הדוגמנית אוה מזמן, שאחרי גירושה נותרה בודדה וללא מזון רים, וזהו הבשורה: אין צורך לדאוג. אוה עמוסה כיום במחזרים בשפע. היא נטשה את הדוגמנות לטובת הבטלה, והיא נראית זוהרת ומאושרת. נכון שהשמינה קצת, אבל היא מבטיחה חגיגות לעשות דיאטה רצחנית.

יש לה, לאוה, להצדקה הבטלה, הורים עשירים החיים בגרמניה שמחים לה שם עם מכונית-מרצדס כי אוה, כידוע, לא נכנסת למכוניות פשוטות, אבל היא ויתר

אוה מזמן החורים מחכים

רה על חו"ל לטובת המחזרים בארץ, שי לגביהם היא גרושה מבוקשת.

בשעתו היא יצאה עם נעריה-שעשועים יקי גולדשטיין, מי שניהל את המיסעדה הסינית באילת ועשה קבע את קו אילת-תליאביב רק כדי לחזות בזיו פניה של יפתו. אבל אחרי שבילו כהוגן וסעדו ב"מיטב מיסעדות העיר הגדולה ובילו במיטב מקומות-היוקרה זנחה אוה את יקי לטובת ארכיטקט צעיר, ידוע ודינאמי. אבל לפני שאספר על הארכיטקט, אסיים את עניין יקי. הבחור, הידוע כמי שאינו מוותר בקלות ושאינו רגיל ש"בחורות עוזבות אותו, נסע לארצות-הברית כדי להתגבר על עצרו, ושם הכיר בחורה נחמדה, מעצבת-יבובות במיקצועה, והתנחם.

טראומה נקבית

יש מגישות-תוכניות אחד בקול השלום, שמה שנים עושה לי, ואולי גם לכם, טוב על הנשמה. בקולו יש כלי-כך הרבה עדינות ורוך, שזה ממש לא-אייאמן.

לפלא הוא קוראים ראובן לוי ובחיים, לצערי, הוא לא-כלי-כך סימפטי כמו על גלי האתר, אבל אייפשו לבקש יותר מדי, הוא אומנם נאה להפליא, גבוה, יפה, כסוף צדעיים, בעל עיניים שחורות ודמות האומרת סמכות, אבל בענייניו הפרטיים הוא עבר, לצערי ולצער כל מכרו, טראומה. מאיזה כיוון באה הטראומה הוא לא מוכן לפרט, רק ברור שהיא היתה נקבית. איזה חברה-לחיים שעשתה לו אנדרלמוסיה בלב.

עכשיו הוא יושב, מקליט וחי בשקט, בדירת-רווקות המשותפת כבר שנים לו ולידידתו הקרובה, דיילת אל-על, ספי רבנן, מי שהיתה חברתו הצמודה של אבי אלון, איש אלמאצ'ו לשעבר. ואם כבר נכנסנו לפרט הזה, הרי כזכור ישב לו אבי בחצי השנה האחרונה בניו יורק, אך לכל מכרו הנני להודיע חגיגות כי נשבר לו מאמריקה והוא חוזר ארצה, מי יודע מה תהינה תוכניותיו הפעם, הבחור תמיד הפליא אותי, אך בכל אופן ספי חוזרת לארץ ולטיסות וראובן, לעומתה, היה מת לחזור לשם, אבל לא מקבלים אותו. שתי עונות כיהן כדייל, וזה כנראה הספיק לחברה. מכאן נראה שהדבר היחידי הטוב שעובר עליו כיום הוא התוכנית שהוא עורך, שי יהיה ברקן, אכלת אנונה.